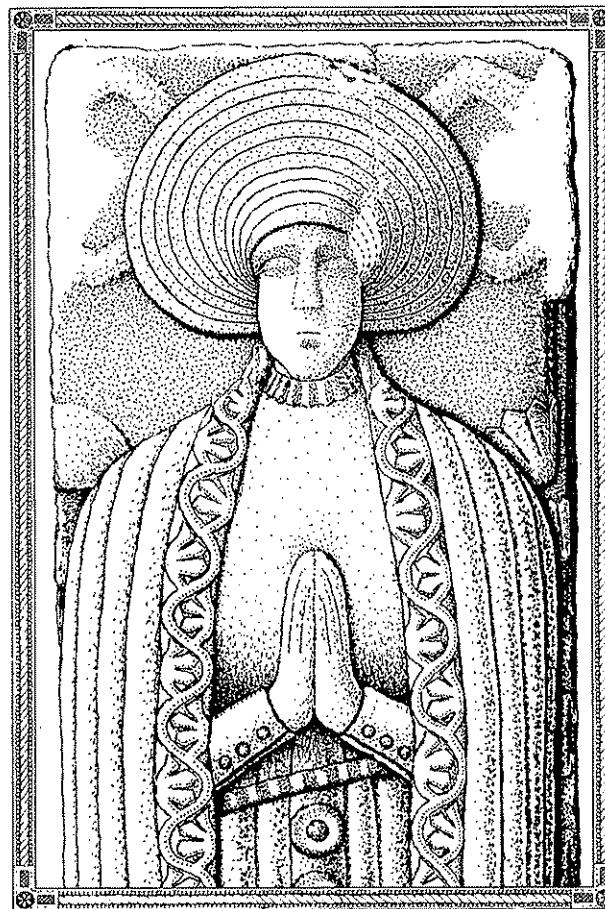

sua filha
ntino de
o morre
s filhos de
llo.

ntino, a

*ARTE
LITERATURA*

• • •

io Bri-

no, nº 9.

VIQUEIRA ANALIZADO POR UN BETANCEIRO

Nunha extraordinaria colección que EDICIONES DO CASTRO edita baixo o título xeral de DOCUMENTOS PARA A HISTORIA CONTEMPORANEA DE GALICIA, aparece un interesante libro do betanceiro XESUS TORRES REGUEIRO (*) asiduo colaborador deste ANUARIO.

O libro é más amplio do que o seu título da a entender. Torres estuda a persoa e a personalidade de Xoan Vicente Viqueira non so no seu aspecto de nacionalista galego, senón que abrangue case todas as facetas deste home tan versátil na actividade cultural.

Nun exemplar de 175 páxinas o autor, cun estilo literario conciso, lacónico, preciso, sen concesións á retórica, compendia prácticamente a vida, obra e morte deste filósofo, mestre, xornalista, político, poeta, tradutor... que, se non chegou a máis foi porque a enfermidade que sofreu dende neno e a morte que o levou antes de cumplir 38 anos o impidiron.

Comenza facendo unha incursión ás orixes de Viqueira: a familia, a infancia entre Víxoi e Betanzos, a estadia no extranxeiro, para logo entrar no cerme das actividades culturais ó voltar á terra.

Vainos contando Torres como Xoán Vicente entra en relación coas Irmandades da Fala; as súas actividades na organización das mesmas, explícanos como é o nacionalismo que profesa, ben distinto do que hoxe priva: «Para Viqueira o nacionalismo non é separatista, senón unha ferramenta de unión da humanidade nunha organización suprema e ideal...», e máis adiante: «Viqueira é partidario dun novo federalismo que conteña un «fondo interés social, ou mellor socialista».

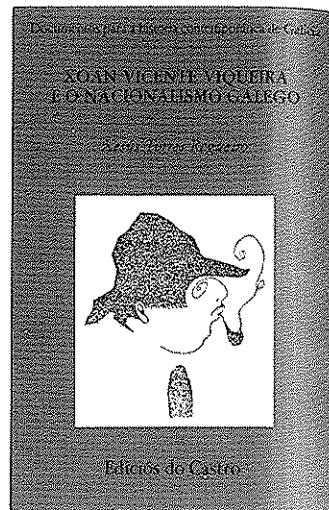
Segue a explicar «A CONCEPCION DA NACION» e dímos que «Viqueira suscribe parte dos postulados orgánico-historicistas dos teóricos nacionais alemanes, segundo os cais a nación existe independentemente de que os seus membros teñan conciencia do seu ser nacional, existencia que se mostra en caracteres externos como a lingua, o territorio, os costumes, as tradicións e os rasgos físicos diferenciados». «Mais Viqueira neste senso é ecléctico e recolle tamén as teses dos teóricos franceses Renan e Jellinek, que apelavan á vontade dos individuos e aos factores subxectivos para a existencia da nación».

Noutro capítulo estuda «O PROBLEMA DA LINGUA EN VIQUEIRA»: «Xoán Vicente anecea a creación do galego moderno, o galego do noso século, para facer da lingua vulgar un instrumento de cultura».

A seguido «NA PROCURA DUN ENSINO GALEGO» fai constar que «Viqueira parte da necesidade da educación para o desenvolvemento social e espiritual dos povos, pois «os povos que triunfan son os que teñen una superior educación e insino».

Na cuestión política revelámos que: «Viqueira non era un político no senso estrito. Pola sua formación e pola sua personalidade era un humanista, un pensador e un intelectual metido a tarefas e avatares políticos». E en canto ó seu programa político constata que: «Non é un texto programático propriamente senón un poema político en prosa no que sulíña cuestións fundamentais».

Noutra parte do libro danos conta da súa obra, sucintamente relacionada por materias e, a continuación veñen uns interesantes apéndices, onde non é o

menos o relativo á documentación gráfica: fotografías, catro caricaturas de Viqueira feitas por Cebreiro e unha chea de correspondencia, fotocopiada, sostida por Xoán Vicente con importantes persoiros da cultura naquel tempo.

En fin, disque os bos perfumes se serven en frascos pequenos e este libro é unha boa mostra.

(*) XOÁN VICENTE VIQUEIRA E O NACIONALISMO GALEGO
Por XESUS TORRES REGUEIRO
EDICIONES DO CASTRO (MAIO de 1987)

Se non souberamos que XESUS TORRES REGUEIRO exerce a súa profesión de mestre de E.X.B. sen máis vacacións que os seus colegas, chegaríamos pensar que se adicaba única e exclusivamente a publicista porque, ademais do libro do que fixemos reseña e do que neste mesmo ANUARIO escribimos, tivemos a oportunidade de ler outras cousas da súa autoría:

Na 2ª EDICIÓN CORREXIDA E AUMENTADA de A NOSA TERRA, nun número extraordinario do 2 de marzo de 1987 que leva o subtítulo de A NOSA HISTORIA N.º 1, publica un artigo titulado BETANZOS 1936, no que nos fai unha exposición crítica dos acontecementos do ano devandito.

Na mesma publicación, con data 4 de novembro de 1987, na sección RETRINCOS DA HISTORIA, lemos outro artículo: «R. BEADE: UN LABREGO NAS CORTES ESPAÑOLAS», no que nos resume en poucas liñas, a biografía política de Ramón Beade Méndez.

E, por último, tamén en A NOSA TERRA do 30 de decembro de 1987, na mesma sección de RETRINCOS DA HISTORIA, baixo o título O GAIATEIRO RILO, fai unha lembranza do famoso gaiteiro de Oza dos Ríos, inmortalizado nun debuxo de Veiga Roel, que reproduce o xornal.

Tódolos traballos de Torres, tanto os agora comentados coma os demás que acostuma a facer, requieren unha previa investigación en fontes que non sempre son fáceis de atopar.

Emprazamos a Xesus Torres para que nun próximo artigo nos explique cómo se consegue tanto labor literario e investigador en tan pouco tempo.

Presé...
común: o
sucesión
pola súa
salvo no
das últim
desencad
que as de

COLAS.
AFONSO
DOR BE
LLA IR

Cand
tres sep
igrexa de
entrada d
de Carval
dun «me
senon qu
documen
diños da
xalo con
pouco, n
barrio, fi
Brigant

O sepul

Dos c
ba a ate
da facha
me esfor
que non
erosión.

Som
a vista n
por sorte

(*) Alfre
(1) CHA
Diputación
(2) CHA
(3) CHA
veremos, t